

33. neděle v mezidobí

15. listopadu 2020

Úmysly, které já mám, směřují k pokoji, ne k trápení, praví Pán. Budete mě vzývat a já vás vyslyším a shromáždím vás ze všech míst, kamkoli jsem vás rozptýlil.

Vstupní antifona – srov. Jer 29,11.12.14

Stojíme téměř u konce církevního roku. Proto se dnes otevírá téma posledního soudu. Proč bude někdo oceněn za svůj život a proč jiný odsouzen? Dnešní neděle je také výzvou k modlitbě za nás všechny, abychom neztratili perspektivu své účasti na Boží slávě.

1) Připravme místo Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, svíce, kříž, zpěvník, Bible, květiny.

2) Začínáme Otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane, **Ostatní:** Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství. **Ostatní:** A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ Př 31,10-13.19-20.30-31

Text je výběrem veršů ze závěrečné kapitoly Knihy přísloví, v hebrejštině má charakter hymnu. Kniha v 9. kapitole hovořila o moudrosti a hlouposti v podobě dvou žen. Tak i náš text odkazuje v širším porozumění na „paní Moudrost“. Jde o chválu správného životního postoje, a dokonce moudrosti samé.

Pracuje radostnou rukou.

Čtení z knihy Přísloví.

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu, po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou.

Svéma rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi.

Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

ŽALM 128,1-2.3.4-5

V duchu prvního čtení nejde jen o radost nad dobrým životním partnerem, ale také nad správným postojem k životní moudrosti.

Odpověď: **Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.**

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, – kdo kráčí po jeho cestách. – Budeš jísti z výtěžku svých rukou, – bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva – uvnitř tvého domu. – Tvoji synové jako výhonky oliv – kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnaný muž, – který se bojí Hospodina. – Ať ti Hospodin požehná ze Siónu, – abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.

2. ČTENÍ 1 Sol 5,1-61

Nejstarší apoštolský list a nejstarší kniha Nového zákona (snad z roku 51 po Kr.) mluví také o posledních věcech. Tehdy, stejně jako dnes, se lidé ptali, kdy to bude a zda se máme posledního příchodu Krista bát. Hlavním bodem tohoto Pavlova výkladu není nevypočítatelnost druhého Kristova příchodu, ale otázka, zda křesťané chodí ve světle. Takový způsob života je skutečně osvobozuje od strachu.

Aby vás den Páně nepřekvapil jako zloděj.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Co se týká času a chvíle příchodu Páně, není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci.

Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad námi právo!

Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střízliví.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Jan 15,4a.5b

Aleluja. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás, praví Pán; kdo zůstává ve mně, ten nese mnoho ovoce. **Aleluja.**

EVANGELIUM Mt 25,14-30

Matoušovo evangelium uzavírá Ježíšovu veřejnou činnost čtyřmi tematickými řečmi. Všechny směřují k poslednímu soudu (podobenství o věrném služebníkovi, o deseti družičkách, o hřivnách a o posledním soudu). Zjevný důraz je kladen na odpovědné chování ve srovnání s pouhým strachem či útekem před zodpovědností. Hřivna (řecky talent) je 30 kg (např. stříbra), šla by srovnat s hodnotou řady milionů korun.

Málo jsi spravoval věrně, pojd' se radovat se svým pánem.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal

pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl.

Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování.

Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.'

Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: 'Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.'

Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.'

Pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hod'te ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.'"

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat. Můžeme si také přečíst, co řekl papež František před modlitbou Anděl Páně na náměstí sv. Petra 19. 11. 2017:

K Bohu můžeme a máme mít nezměrnou důvěru

„Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Tuto předposlední neděli liturgického roku nám evangelium podává podobenství o hřivnách (srov. Mt 25,14-30). Jeden člověk, který se chystal na cesty, svěřil svým služebníkům hřivny, což byly v té době velké peníze: jednomu pět hřiven, jinému dvě a dalšímu jednu, každému podle jeho schopností. Služebník, který obdržel pět hřiven, je podnikavý a vyzíská dalších pět. Stejně si počíná ten, který dostal dvě, a vyzíská další dvě. Avšak služebník, který dostal jednu, vykope v zemi jámu, kde peníze svého pána ukryje.

Tento služebník po návratu svého pána vysvětluje důvod svého počínání takto: »Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem šel a tvou hřivnu ukryl v zemi« (vv.24-25). Tento služebník nechová ke svému pánu důvěru, nýbrž má z něj strach, který jej blokuje. Strach vždycky znehybňuje a často vede ke špatným rozhodnutím. Strach odrazuje od iniciativy, přivádí k útěku do bezpečných a zaručených řešení, což má za následek, že se nic dobrého neuskuteční. K pokračování a růstu na cestě života netřeba mít strach, je třeba mít důvěru.

Toto podobenství nám umožňuje chápat, jak je důležité mít správný pojem Boha. Nesmíme si myslet, že je špatný pán - tvrdý a přísný - a chce nás trestat. Pokud v sobě nosíme tento pomýlený obraz Boha, nemůže náš život být plodný, protože žijeme ve strachu, který nás nepovede k ničemu konstruktivnímu, ba dokonce nás bude paralyzovat; strachem se sami zničíme. Jsme voláni k reflexi, abychom objevili, jaký je doopravdy náš pojem Boha. Již ve Starém zákoně se Bůh zjevil jako »milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný« (Ex 34,6). Ježíš nám stále ukazoval, že Bůh není pánem tvrdým a netolerantním, nýbrž plným lásky a jemnocitu, dobrotivým otcem. Proto k Němu můžeme a máme mít nezměrnou důvěru.“

Zdroj: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=26734>

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/v-karantene/k-aktualni-nedeli-nebo-na> <https://www.kanan.cz/33mezidobia.htm> nebo na <https://prolidi.bcb.cz/cs/akce/2020-11-minikatecheze-32-nedele-v-mezidobi-cyklu-a> nebo na <https://www.tvnoe.cz/porad/29768-ovecky-v-karantene-33-nedele-v-mezidobi-a>.

4) Vyznání víry Odpovědí na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky; Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svátého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svátého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

5) Společně prosíme

P: Bůh nám svěřil hřivnu lásky k bližním. V síle tohoto daru prosme Pána za obtížné věci v církvi i v celém světě:

1. Prosíme tě, dobrý Bože, za představitele církve, aby nepromarnili hřivny, které jsi jim svěřil.
2. Prosíme tě, chraň na přímluvu sv. Anežky naši zemi od pandemie koronaviru.
3. Bože, prosíme o smíření zla způsobeného válkami, prosíme za všechny naše vojáky, kteří v minulosti padli daleko od rodin a v zapomenutí.
4. Prosme za lékaře a zdravotníky po celém světě.
5. Prosme za oběti dopravních nehod a všechny, které tyto tragédie ovlivnili.
6. Prosme za nás, abychom našli odvahu věnovat se chudým a hledat způsoby, jak jim skutečně pomoci z nouze.

P: Děkuje ti, nebeský Otče, za tvé pozhnání. Učiň nás syny světla a zažehni v nás světlo své naděje. Skrze Krista, našeho Pána. **Všichni:** Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání: Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doveď nás do života věčného. **Všichni:** Amen. Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu. **Všichni:** Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle námětu: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK
Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.